

[Justitsministeren]

Jeg synes, jeg gerne ville have det på det rene, få dette ganske afklaret, for det er noget, der har betydning for administrationen af loven senere.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

For at der ikke skal herske tvivl, vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti stemmer imod, som der står i betænkningen. Det gør vi af den grund, at vi mener, at der er mange andre grupper, der med lige så fuld ret kunne komme med ind under dette, hvis det skulle være. Det har denne debat også vist. Hvad med den diskrimination, der finder sted af handicappede, som ikke kan komme på feriehem, som ikke kan komme på restaurationer? Hvad med alle de ældre, som ikke kan få den ene og den anden behandling, som bliver bortvist, bare fordi de er ældre? Man kunne blive ved og blive ved.

Kristeligt Folkeparti mener ikke, at de homoseksuelle skal indtage en særlig stilling på dette område, og derfor stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg glædede mig over fru Inger Stilling Pedersens indlæg tidligere angående dette og beklager dybt, at fru Inger Stilling Pedersen ikke har gjort sig de samme overvejelser som justitsministeren. Jeg synes, det er rigtigt, som justitsministeren sagde, at der også ligger et signal i at undlade at stemme til lovforslaget. Og så kan jeg jo glæde mig over, at biskopperne ikke deler fru Inger Stilling Pedersens opfattelse, i hvert fald ikke alle sammen. Det store flertal har en anden opfattelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes ikke, hr. Bernhard Baunsgaard skulle blande biskopperne mere ind i det her Folketing, end biskopperne selv gør. Det er rigeligt foruden. Hr. Bernhard Baunsgaard bør ikke lade biskoppernes politiseren komme endnu mere ind i Folketinget, end tilfældet er.

Efter den forklaring, justitsministeren gav – den siger jeg naturligvis tak for – synes jeg da, at ministeren sammen med de tre rege-

ringspartier skulle stemme for lovforslaget. Jeg forstår stadig væk ikke den holdning, regeringspartierne indtager ved at undlade at stemme til dette forslag. Bemærkningerne er, som jeg sagde før, udmærkede, de er endda en smule skarpe i forhold til, hvad der plejer at komme fra regeringspartierne, og jeg kan erklære mig helt enig med regeringspartierne i bemærkningerne. Og så burde de faktisk også stemme imod.

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om han ikke er enig med mig i, at hvis man føler sig krænket – og det kan der indimellem være god grund til – så er der en injurielovgivning, og den er langt det mest nødvendige, vi har, og den skal vi naturligvis bibeholde. Men der er jo den forskel, at det er én selv, der skal lægge sag an, hvis man blive angrebet, hvis man føler sig udsat for injurier, i modsætning til, hvad der gælder diskriminationslovgivningen.

Men jeg synes stadig væk, det er svagt, og jeg mener, vi har rigeligt i den injurielovgivning, vi har herhjemme, hvis man af forskellige grunde, bl.a. den, vi diskuterer her i dag, føler sig krænket på den ene eller anden måde.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jo, det har fru Pia Kjærsgaard ganske ret i, og derfor forstår jeg heller ikke denne store interesse for at få en selvstændig bestemmelse i straffeloven, der foranlediger, at det offentlige skal rejse sagen, hvis bestemmelsen er overtrådt.

For det er sådan, som det har været igennem mange år, at der for den, der føler sig krænket, den, der mener, der er rejst en sigtelse imod ham eller fremsat ærerørige udtalelser, er adgang til selv at rejse sagen. Det offentlige kan jo i visse tilfælde også komme ind i injuriesager. Det kan jeg ikke komme nærmere ind på.

Men jeg vil blot sige, at fru Pia Kjærsgaard har ganske ret i, at det burde være tilstrækkeligt i dette tilfælde og med hensyn til det, man vil værne her, at kunne henvise til straffelovens bestemmelser om, at man kan rejse sager for injurier.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):